

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 08, lipiec 2021 10:56

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 5636

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi na skutek skargi Prokuratora Rejonowego na uchwałę Rady Gminy w przedmiocie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego stwierdził nieważność części postanowień tej uchwały. Jedno z nich dotyczyło zerowej stawki dla przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych od osób fizycznych. Jaki kształt miało postanowienie uchwały i jak dokładnie brzmiało stanowisko Sądu?

Zgodnie z treścią postanowienia zawartego w uchwale „Za każdy dzień zajęcia pasa drogowego (...) ustala się następujące stawki za 1 m² powierzchni: (...) przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych od osób fizycznych – 0,00 zł”. W pierwszej kolejności Sąd zauważył, że art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych ustanawia ogólną regułę, w myśl której za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę. Oznacza to zdaniem WSA, że lokalny prawodawca w zakresie powierzonej mu do uregulowania materii nie może – jak to uczyniono w niniejszym przypadku – wprowadzić mocą aktu prawa miejscowego swoistego zwolnienia, polegającego na ustanowieniu zerowej stawki opłaty, gdyż stoi to w oczywistej sprzeczności z powołanym wcześniej przepisem u.d.p.

Następnie WSA wskazał, że żaden przepis u.d.p., a w szczególności jej art. 40 ust. 9, regulujący kryteria, jakie ma obowiązek uwzględnić organ stanowiący gminy przy ustalaniu stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, nie przewiduje możliwości wprowadzenia takiego zwolnienia w powiązaniu z kryterium podmiotowym, sprowadzającym się do przyjęcia, że stawka 0,00 zł obowiązuje wyłącznie w odniesieniu do zajęcia pasa drogowego na potrzeby przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych realizowanych przez osoby fizyczne, a więc również i ten przepis ustawy został istotnie naruszony kwestionowanym postanowieniem uchwały.

Sąd stwierdził też, że redakcja spornego postanowienia uchwały prowadzi do wniosku, iż lokalny prawodawca w przypadku ustalania stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego na potrzeby przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych odwołał się do parametru zajętej przez takie urządzenia powierzchni. Według WSA było to niezgodne z art. 40 ust. 6 u.d.p., bowiem przepis ten jasno ogranicza stosowanie wskazanego parametru wyłącznie w odniesieniu do reklam, natomiast zasadą jest opieranie wyliczeń na parametrze liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 czerwca 2021 r., III SA/Łd 130/21

Źródło: CBOSA